

bort, havde givet ham en Forsmag paa, hvad der ventede ham.

»Ja bi I! . . . bi bare!« mumlede han ofte hen for sig, naar han gik i sine egne Tanker, og knugede Haanden om sin Stok. »I skal en Gang høre fra mig!«

*

*

*

Saaledes gik nu Efteraaret og en Del af Vinteren; og allerede bebudede de første Stærefløjt i Nyboders Smaahaver, at Foraaret atter var i Fremrykning.

Fransisca havde været hjemme hos sine Forældre i Efteraarsmaanederne; men denne lange Adskillelse havde ingenlunde virket afsvalende paa Forholdet mellem hende og Per. Tværtimod nærmede dette sig nu med forstærkede Skridt det kritiske Punkt, da der nødvendigvis maatte handles. Per imødesaa' Øjeblikket med hemmelig Uro. Den Tanke at lade sine Følelser for den unge Pige munde ud i Forsøget paa en Forførelse viste han stedse mere afgørende fra sig. Men rigtig nok forblev Tanken om at ophøje deres hemmelige Forstaaelse til en officiel Forlovelse ham derfor ikke mindre fjern, endda det tydeligt nok alene var denne Afgørelse, Fransisca selv havde i Tankerne og med stigende Utaalmodighed ventede paa. Hun havde blandt andet en Gang — ganske uop-